

KRONIEK

uit, gelijk in de menschelijke ziel de driften en de overdenkingen hun spel om de overhand spelen.

Wij meenden tegenover een zuivere figuur als Van Genderen Stort verplicht te zijn onze algemeene houding ten opzichte van zijn werk uit te spreken alvorens op de gebreken van Stort's kwaliteiten de aandacht te vestigen.

Want dat *Rondom een balling* als artistiek geheel een mislukking is, zijn wij evenzêér verplicht hier vast te stellen. Daar is vooreerst de traagheid der handeling, die den lezer de handen doet jeuken om den auteur een zetje in de goede richting te geven. Voorts de meer dan zotte plechtstatige stijl dien Stort voor de meest gewone dingen gebruikt en die het werk op sommige pagina's bepaald belachelijk maakt. Men meent soms heusch dat hij een loopje met zijn lezers neemt. Een drietal potsierlijke voorbeelden mogen volgen:

„Het werk van dezen toondichter zou voor hem worden de onuitputtelijke bron, waaruit hij scheppen zou, die hem zou laven in de uren van mistroostigheid, onafwendbaar in ieders leven, hij zij mismaakt dan wel normaal.” (pag. 34).

„De nevelen, die het kinderbrein omsluiëren, trekken op, naarmate de levensweg stijgt, langzaam breekt de zon der rede door om eindelijk voorgoed te zegevieren over mist en duisternis.” (pag. 31).

„Om twee uur des nachts was het kind geboren, een zoon, gaaf van leden en trekken, wegend zeven volle ponden.” (pag. 248).

Hiertegenover staan weer prachtig zuivere natuurbeschrijvingen en vele fijnzinnige opmerkingen, die den schepper van *Kleine Inez* kenmerken. Het werk van Van Genderen Stort is voor ons een boeiend probleem. Het

ergert ons, de ridiculiteiten in den stijl vermaken ons ten zeerste, maar om den man die er achter staat houden wij er van.

B. Roest Crollius

S. Vestdijk: *St Sebastiaan*. Nijgh & van Ditmar, Rotterdam 1939.

In onregelmatige volgorde publiceert Vestdijk zijn *Anton Wachter-romans*. In 1934 verscheen *Terug tot Ina Damman*, de geschiedenis van een jeugdliefde, dat nu nummer drie blijkt te zijn in de reeks. *St Sebastiaan*, de geschiedenis van een talent, zal worden gevolgd door *Surrogaten voor Murk Tuinstra, de geschiedenis van een vriendschap*. Door deze drie boeken zullen wij ons dus een denkbeeld kunnen vormen van de ontwikkeling, die Anton Wachter van zijn geboorte tot zijn volwassenheid doormaakt.

Sint Sebastiaan bestaat uit drie gedeelten, waarvan het laatste, *De Naakte Poppen*, in geheel andere sfeer is geschreven dan *De Angst* en *De Emancipatie*. Het derde gedeelte is het minst bijzondere van dit overigens merkwaardige boek over een jongetje, dat teekentalent bezit, doch door allerlei beweegredenen steeds zoekt naar naaktvoorbeelden, die zijn ouders hem op grond van moreele overwegingen stelselmatig onthouden. Totdat zijn oom opeens een nieuw stadium inluidt voor het zoekende talent en de jongen, opgegroeid in een provinciestedje, in Amsterdam met familie het Rijksmuseum bezoekt, waar zijn indrukken hem zoo overweldigen, dat hij bijna flauw valt. In dit derde gedeelte, waarin de familie realistischer op den voorgrond treedt, heeft Vestdijk een meer verhalenden toon aangenomen, die Anton op een ander,